

[Aksel Larsen.]

„Vor samlede vurdering af skatereformen må prøves på, at der ved dens fulde gennemførelse er skabt en virkelig progression i hele beskatningsbyrden.“

Altså den samlede byrde af statsindkomsts-kat, kommunal indkomsts-kat og forbrugs-skat. Med andre ord: det er en helheds-løsning, vi tilstræber, og alt, hvad jeg i denne forbindelse her har sagt, ligger jo nøjagtigt på linje med, hvad jeg sagde, da vi havde meromsforslaget til første behand-ling i december.

Hilmar Baunsgaard: Det udskrivningslov-forslag, som jo er det formelle grundlag for dagens forhandlinger, er altså det første led i finansministerens trettrinsskatteraket.

Jeg vil gerne indlede med at gentage, hvad vi allerede har givet udtryk for fra det radikale venstres side: at vi i princippet kan godkende den tredeling af skaterefor-men, som regeringen her har lagt op til. Det første led i skatereformen er altså en udskrivningslov for det kommende skatteår, som bygger på den forudsætning, at merværdiafgiften træder i kraft allerede fra 1. juli i år.

Fra starten af arbejdet med udformning af en sådan merværdiafgift har det radikale venstre opstillet den klare forudsætning, at indførelsen af en altomfattende afgift be-tingede lettelser i beskattningen af de mindre indtægter og forhøjelse af forskellige sociale ydelser, spændende fra børnetilskud til folkepension, på en sådan måde, at den eksisterende sociale balance ikke blev for-rykket nedad. Og for at dette kan fast-holdes, må lettelser og ekstra ydelser være virksomme fra og med afgiftens ikraft-træden.

Sådan som udskrivningslovforslaget er udformet, mener jeg at kunne fastslå, at finansministeren har imødekommet disse betingelser. Der skulle efter de bereg-ninger, vi tidligere har fået foretaget, ikke ske nogen social forskydning til skade for mindrebemidlede, når udskrivningslovens lettelser m. v. træder i kraft samtidig med merværdiafgiften. En forhøjelse som fore-slået af den skattefri bundgrænse med 2.000 kr. for forsørgere og 800 kr. for ikke-forsørgere vil i forbindelse med foreslåede persontilskud til de laveste indkomstgrupper

og forhøjelsen af børnetilskuddene med 150 kr. pr. barn sikre imod en sådan forskyd-ning. Hvad den del af den samlede proble-matik angår, mener det radikale venstre, at sagen er i orden.

Det regnestykke, som finansministeren stiller op, for det kommende finansår, ser, sådan som det altså er fremstillet i mini-sterens fremsættelsestale, aldeles nydeligt ud. Der synes jo at være en virkelig fin systematik til stede, når man kan få plus-ser og minusser til at blive nøjagtig lige store. 960 mill. kr. siger ministeren at merværdiafgiften vil indbringe fra juli i år til april næste år, og 960 mill. kr. er lige nøj-agtigt, hvad der medgår til direkte skatte-lettelser og forhøjede ydelser.

Alt skulle således være i skønneste orden, forudsat at merværdiafgiften kan træde i kraft pr. 1. juli. Kan den det? Herom her-sker der jo nogen tvivl, hvad jeg senere skal vende tilbage til. Inden jeg gør det, mener jeg imidlertid, det er nødvendigt at se på, om finansministerens meget smukke regnestykke nu også holder. Det kan des-værrer ikke uden videre antages for givet.

Må jeg for det første minde om, at det måske for den samlede økonomi mest af-gørende område: arbejdsmarkedets lønfor-handlinger, endnu synes at være langt fra en afklaring. Så længe vi endnu ikke kender resultatet, kender vi heller ikke det faktiske behov for finanspolitikken. Sker der en ikke uvæsentlig udvidelse af den samlede for-brugsmulighed, må finanspolitikken stram-mes — sådan må regeringen efter tidligere udtalelser af såvel stats- som finansmini-ster at dømme være indstillet.

En forhåndsvedtagelse af merværdiaf-giften ville vel i en sådan situation vanske-liggøre nye punktskatter, hvis forbrugs-vridningen ikke skal blive for stor. Er så samtidig også udskrivningsloven vedtaget, ja, så er de direkte skatters muligheder vel tilsidesat, derfor er dette i virkeligheden usikkerhedsmoment nr. 1 ved bedømmelsen af dette regnestykke.

Et andet moment spiller også forstyrrende ind. Hvad med de landbrugsøkonomiske foranstaltninger? Som jeg tidligere har gjort opmærksom på, har finansministeren kun afsat 150 mill. kr. i reserver til dette formål, medens det vel må skønnes, at vi i inde-værende finansår skal bruge ca. 420 mill. kr.